

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Μετάφραση

Ο Σκριβωνιανός είχε στασιάσει στην Ιλλυρία εναντίον του Κλαυδίου. Ο Παίτος είχε πάει με το μέρος του, και, μετά το φόνο του Σκριβωνιανού, τον οδηγούσαν σιδηροδέσμιο στη Ρώμη. Επρόκειτο να επιβιβαστεί στο καράβι: η Αρρία παρακαλούσε τους στρατιώτες να την επιβιβάσουν μαζί του. Δεν το κατόρθωσε: νοίκιασε ένα ψαροκάικο και ακολούθησε το πελώριο καράβι.

.....

Με αυτό το σχέδιο εμφανίστηκε κάποτε απρόοπτα και ξαφνικά κι έπιασε τις κομμώτριες επ' αυτοφώρω. Παρόλο που ανακάλυψε άσπρες τρίχες πάνω στα φορέματά τους, εντούτοις ο Αύγουστος προσποιήθηκε πως δεν τις είδε και παρέτεινε το χρόνο (καθυστέρησε) με άλλες κουβέντες, ώσπου έφερε τη συζήτηση στην ηλικία της. Τότε ρώτησε την κόρη του αν θα προτιμούσε σε μερικά χρόνια να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε: "εγώ, πατέρα μου, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα", ο πατέρας της της πρόβαλε το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω πως δεν θέλεις να μείνει φαλακρή. Γιατί λοιπόν δε φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

B1.

partium

miles

ingentiora

ornatrix

veste
alius
sermo
tempora
mentioni
filiae
anno
mendaciorum
quis
istud
sui

B2.

motu
esset
occidisti
oremus
imponi
conduc
sequendi
interveniunt
opprimitote
deprehendissetis
extrahar
malit
respondebunt
obiceremini
fecerint

Γ1. α

Romam: απρόθετη αιτιατική κίνησης σε τόπο στο ρ. *trahebatur*

Piscatoriam: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο *naviculam*

aliquando : επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο *intervenit*

earum: γενική κτητική κτητική στο *vestem*

vidisse: αντικείμενο , ειδικό απαρέμφατο στο ρ. *dissimulavit* , ταυτοπροσωπία.

tempus: Αντικείμενο στο ρήμα *extraxit*

calvam: κατηγορούμενο στο αντικείμενο *te* από το ρ. *faciant*.

Γ1. β Δευτερεύουσα ενδοιαστική, ουσιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα *non times*. Εισάγεται με τον ενδοιαστικό σύνδεσμο *ne* γιατί ο φόβος είναι μήπως γίνει κάτι. (αυτό που αναφέρεται στην πρόταση).

Εκφέρεται με υποτακτική επειδή το περιεχόμενο της αφορά κάτι ενδεχόμενο ή πιθανό. Συγκεκριμένα χρόνου ενεστώτα γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (*non times*) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν – μέλλον.

Οι δευτερεύουσες ενδοιαστικές προτάσεις εκφέρονται πάντα με υποτακτική ενεστώτα μετά από αρκτικό χρόνο και υποτακτική παρατατικού μετά από ιστορικό χρόνο. Παρουσιάζουν , άρα, ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων. Ο φόβος είναι δηλαδή ιδωμένος τη

στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης του.

Γ2. α Arma a Scriboniano in Illyrico contra Claudium mota erant.

Γ2. β. Cum Scribonianus occisus esset

Γ2. γ. Iulia respondit patri se canam esse malle

*Επιμέλεια Θεμάτων
Παλαιολόγου Γεωργία*

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΛΟΓΚΑΣ ΚΟΝΙΑΝ